

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 38843-10-13

בפני כב' השופט יהורם שקד

פלוגית (קטינה)

בענין:

אלמונית
ע"י ב"כ עו"ד איריס שורץ

התובעת:
(המבקשת)

נגד

פלוגי

הנתבע:
(המשיב)

החלטה

1
2 בהחלטתי זו הנני נדרש לסוגיית המשמורת הזמנית והסדרי הראיה ביחס לביתם המשותפת של
3 הצדדים... ילידת 3.7.09 (להלן: "הילדה", "הקטינה"). יצוין הצדדים לא נישאו זל"ז והילדה
4 הינה כרי מערכת יחסים זוגית שהייתה ביניהם, לטענת התובעת, במשך 8 שנים.
5
6

א' - העובדות בקצרה:

7
8 1. בפני תביעה למשמורת קטינה, אשר הגישה התובעת (להלן: "האם") כנגד הנתבע (להלן:
9 "האב"). בכתב התביעה, עתרה האם לקבוע את המשמורת על הקטינה בידיה ולקבוע
10 הסדרי ראיה בין האב לבין הקטינה "רק לאחר בחינת הנושא ע"י פקיד סעד ומתן תסקיר
11 /או בהפניית הצדדים ליחידת הסייע" (סעיף 20(ב) לכתב התביעה). עוד עתרה האם "ליתן
12 כל חוראה שתידרש לשם הגנה על טובתה של הקטינה" (סעיף 20(ד) לכתב התביעה).
13

14 2. בד בבד עם הגשת התביעה (ביום 17.10.13), הגישה האם בקשה לצו מניעה זמני, שיאסור על
15 האב ליטול את הילדה מחגן או מהצהרון וכן ימנע ממנו "... להתראות עם הקטינה, וזאת
16 עד שייקבעו הסדרי ראיה בין האב לבין הקטינה שייגחנו ע"י גורמים מקצועיים לרבות
17 ע"י פקידת סעד /או גורם מסמך אחר" (כך במקור - י"ש). [הלכה למעשה, עתרה האם
18 להורות על ניתוק כל קשר בין האב לבין הילדה, עד להתקיימות התנאים שצינה בבקשתה].
19

20 עוד באותו מועד, עתרה האם לקביעת משמורת זמנית על הילדה.
21
22
23

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 38843-10-13

- 1 לאחר קבלת וגובת האב ותשובת האם לתגובת האב, קבעתי דיון דחוף בשתי הבקשות ליום
 2 13.11.13. לדיון התייצבו האב, האם ובי"כ האם. במהלך הדיון, טענה בי"כ האם כי האם
 3 צריכה לקבל את המשמורת הזמנית מאחר והיא טיפלה בילדת מאז שדרכי הצדדים נפרדו.
 4
 5 באשר להסדרי הראיה, הודיעה בי"כ האם בעבר התקיימו הסדרי ראיה בין האב לבין האם
 6 בתדירות של פעם בשבוע כולל לינה ולאחר מכן פעמיים בשבוע (רי עמי 1 לפרוטוקול,
 7 שורות 21-22). בהמשך לדברים, טענה בי"כ האם כי מאחר ואירעו אירועים קשים הקשורים
 8 להתנהגותו של האב, "הלקוחה שלי מאד מאד חששה מההתנהלות שלו..." (שם, שורות
 9 22-23). עוד נטען ע"י האם ובי"כ כי הנתבע הודיע שיעשה "צעד נואש".
 10
 11 במהלך הדיון, הסביר האב את דבריו ואמר כי הודיע לאם כי היה ותמשיך להערים קשיים
 12 מפגשיו עם הילדה, לא תיוותר לו ברירה, וכצעד של יאוש, הוא יבקש משמורת על הילדה.
 13 עוד סיפר האב כי לאם נטיות אובדניות, ואך הוסיף כי הוא מצטער שעליו לספר זאת. [האב
 14 הוסיף וטען כי כל אשר הוא מבקש הוא קשר סביר ונורמאלי עם ביתו ולא ברור לו מדוע
 15 עליו להילחם על דבר אלמנטרי, כקשר טוב ומיטיב עם ביתו].
 16
 17 בתגובת לדברים, טענה האם כי האב הינו אדם מאד לא יציב ונוטה להתפרצויות נוראיות.
 18 האם שללה אלימות פיזית מצידו של האב, אולם טענה כי האב אלים מילולית ולראיה
 19 ייחסו לילדיו הנוספים (מנישואיו הקודמים) שהיו קשים ומזעזעים. באשר למצבה, האם
 20 הכחישה כי היא מטופלת על ידי פסיכיאטר, והודתה כי היא נפגשת עם פסיכולוג שמלווח
 21 אותה בתהליך הפרידה מהאב.
 22
 23 לשיא חגיעו טענות האם, לאמור כי האב עלול לרצוח את הילדה ובמילותיה שלה: "הילדה
 24 הזאת היא כל חיי וכל עולמי וכדי לפגוע בי הוא יכול לפגוע בילדה. הוא יכול לרצוח אותה,
 25 הוא יכול להתעלל בה. אני לא יודעת מה הוא יכול לעשות. הוא לא בן אדם נורמאלי" (עמי
 26 4, שורות 13-15).
 27
 28 למשמע הדברים, ניכר כי האב חש זעזוע עמוק. לפרקים הוא נותר עם פה פעור וחסר מילים.
 29 כאשר התעשת, אמר: "איך אפשר לחשוב דבר כזה? היא יקרה לי בעולם. אין לי מילים
 30 להוסיף. אני מסורף עליה" (שם, שורה 18). אם לא היה די בדבריה של האם, בי"כ הוסיפה:
 31 "אני בטוחה שהאבא שזרק את הילדים שלו מהגג היה מסורף עליהם" (שם, שורה 21).
 32
 33

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 38843-10-13

- 1 ניטיונות האב להפיס את דעתה של האם כי ל"חששותיה" אין כל מקום, לא עלו יפה. בסופו
2 של דבר, ועל מנת להרגיע את האם ואת חששותיה (הן שהם כנים ובין שאינם כנים), הציע
3 האב לעבור בדיקת מסוכנות, וכלשונו: "אני מוכן לעבור בדיקת מסוכנות, אני מוכן לעבור
4 כל בדיקה שבית המשפט יאמר אבל שזה יהיה מהיר" (עמ' 5, שורה 16). על מנת להוסיף
5 רוגע לתחושותיה של האם, המשיך האב ואמר: "אני מוכן לפגוש את הילדה במרכז קשר
6 עד שיתקבל הדו"ח" (שם, שורה 17).
- 7
- 8 בהתאם לדברים אלו, קבעתי את המשמורת הזמנית בידי האם וכן הפניתי את האב לבדיקת
9 מסוכנות אצל מר בני ביילי, עובד סוציאלי מומחה לאלומות בין בני זוג. עוד קבעתי כי,
10 בשלב זה, יישא האב בשכר טרחתו של המומחה וכן נקבעו מפגשים בין האב לבין הילדה
11 במרכז הקשר. לאחר שהודע לבית המשפט כי מרכז הקשר איננו ערוך לקיים מפגשים
12 בהתראה קצרה, ולאחר שקיבלתי את תגובות הצדדים, קבעתי בהחלטתי מיום 19.11.13 כי
13 האב יפגוש את הילדה בימים שני ורביעי בין השעות 16:00 ל 18:00, כאשר בכל מועדי
14 המפגשים, ולכל אורכם, "יתלווה/תתלווה לאב ולקטינה שמרת/פית מטעם האב. האב
15 יישא בעלות השמרט/פית".
- 16
- 17 ביום 1.12.13 הוגש לתיק בית המשפט דו"ח המומחה באשר למסוכנותו של האב. חוות
18 הדעת קבעה כי רמת מסוכנותו של האב לשלומה של הקטינה הינה נמוכה, לאמור:
19 "התרשמותי למסוכנות נמוכה מסתמכת בין היתר גם על העדרם של מרכיבים המלבים
20 מסוכנות כמו היסטוריה פסיכיאטרית, היסטוריה של התמכרויות, או אירועים של
21 אלימות פיזית, במרחב הזוגי או מחוץ לבית" (עמ' 2 לחוות הדעת).
- 22
- 23 מיד בהמשך: "יתרה מכך וחשוב לא פחות, מצבו הרגשי של ~~האב~~ נדמה כי ציב ולא כשל
24 אדם הנתון במשבר עקב סיום יחסים זוגיים. התרשמותי כי הוא אינו עסוק באופן כפייתי
25 בחייה הפרטיים של ~~האב~~, בהכפשתה או ברצון לנקום בה" (שם).
- 26
- 27 באשר לקשר בין אב לבין הבת, קובע המומחה: "כהורה, נשמע שהוא אוהב את ביתו
28 הקטנה ומסור לה, כי הקשר ביניהם חיובי וקרוב, וכי הפרידה הנוכחית קשה לו ביותר"
29 (שם).
- 30
- 31 לאחר קבלת הדו"ח, הוריתי על דיון במעמד שני הצדדים ליום 8.12.13, אשר נדחה להיום
32 נוכח בקשתה של ב"כ האם.
- 33
- 34

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 38843-10-13

- 1 לקראת הדיון, הגישה ב"ב האם "הודעה מטעם התובעת", בה נכתב כי האב מפר את
 2 החלטת בית המשפט ביחס ללקיחת הילדה בנוכחות שמרטפית וכן נכתב כי האב מסית את
 3 הילדה כנגד אימה. בהחלטתי מיום 4.12.13, קבעתי כי תקנות סדר הדיון האזרחי אינן
 4 מכירות בהליך של "הודעה" וכי ככל שהאם תפצה בסעד, תתכבד ותגיש בקשה כדון.
 5
- 6 לדיון שהתקיים בפני היום, התייצבו האב, האם וב"כ האם. במהלך הדיון, חמשיכה ב"כ
 7 האם לטעון כנגד הורותו של האב, על הסתה של הילדה מכיוונו של האב, על החשש מקיום
 8 מפגשים לא מפקחים בין האב לבין הילדה, על הסכנות הטמונות במפגשים כאלה, ובקיצור,
 9 כמאמר החכם באדם: "... ואין חדיש תחת השמש" (קהלת, א, ט). על כך, השיב האב כי אין
 10 כל ממש בדברי האם וב"כ, והוסיף:
 11
- 12 "אני מבקש משמורת משותפת כדי להקל על הילדה. אנחנו נחלוק כל מה
 13 ש[האם] רוצה מבחינוני. אני מוכן לכל מה ש[האם] רוצה אבל חשוב לי, לא
 14 כנקמה, לא כשום דבר, אין פה נקמות, אם אני נוקם במישהו אני פוגע בילדה
 15 שלי דבר ראשון. אני רוצה משמורת משותפת, נחלוק את זה בצורה הוגנת.
 16 אני אאפשר ל[אם] לראות את הילדה מתי שהיא רוצה, איך שהיא רוצה, לא
 17 כמו ש[האם] עושה ולא מרשה לי אפילו להתקשר הביתה אלא רק בימים
 18 שהיא מרשה. נחלוק את הכול. אנחנו גרים סמוך אחד לשני. המרחק מהבית
 19 שלי לבית של האם, אני נוסע באופניים 10 דקות. [האם] ברכב מגיעה אלי
 20 תוך חמש דקות. אני מתגורר ב... והאם מתגוררת ב..., נורא קרוב אחד לשני.
 21 בהתחלה הייתה בינינו אווירה נעימה, הייתי מגיע בסוף היום, רוחץ את
 22 הילדה, מקריא לה סיפור... להתקשר היא לא אפשרה לי, אני לא מתקשר,
 23 לא מדבר עם הילדה אלא רק בימים שחיא תגיד. זאת גישה של אלימות כלפי
 24 הילדה" (עמ' 8, שורות 9-19).
- 25
- 26 דבריו אלו של האב, אשר הותירו בבית המשפט רושם משל יוצאים מעמקי ליבו של האב,
 27 לא גרמו לאם לשנות מעמדתה ולו כמלוא הנימה. בתגובה, השיבה האם:
 28
- 29 "כל מה שהנתבע טוען זה לא נכון... כל הזמן וכל פעם כשהיא חוזרת מהאבא
 30 יש דרמות, הוא אומר לילדה שאני לא אוהבת אותה. שאלתי את הילדה מה
 31 היא אכלה לארוחת ערב והיא משיבה שאבא קנה לה סוכריה על מקל... האב
 32 מסית את הילדה ללא הרף וכל רגע שהיא נמצאת איתו זה סכנה לנפש שלה".
 33 (שם, שורות 22-30).
- 34

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 38843-10-13

1 בסוף דבריה חשפה האם את משנתה ביחס להסדרי הראיה בין האב לבין הילדה, לאמור: .14
 2 **"אני חושבת שהסדרי ראיה של פעם בשבוע ללא לינה זה מספיק" (עמ' 9, שורה 4).**
 3

4 לנוכח עמדותיהם הקוטביות של הצדדים, ומשלא עלה בידי להביאם לכדי הסכמה, הריני .15
 5 ליתן החלטתי זו.
 6
 7

ב' - דיון:

8
 9 כבר בפתח הדברים, מבקש אני להביע את התרשמותי הבלתי אמצעית מהצדדים, .16
 10 מגישותיהם השונות ומראייתם את טובת הילדה. לאחר שני הדיונים שהתקיימו בפני
 11 בסוגיה שעל הפרק, אני בדעה כי דבר מכל אותם "חששות" שהציפה האם לא הוכח על ידה.
 12 לצערי הרב, עלי לקבוע כי הונחלותה של האם בפני לא הייתה מן המשובחות ולפרקים
 13 נראה היה כי האם סימנה את המטרה בצבעים כהים, כאשר היא לא נותנת לעובדות לשנות
 14 זאת.
 15

16 האם טענה כנגד האב את הטענה הקשה ביותר שכן אנוש יכול לטעון כנגד משהו, לאמור כי .17
 17 זה, הנתבע, ישלח ידו בביתו, עלי לומר ללא שמץ של היסוס כי ציפיתי מהורה הטוען טענה
 18 כה חמורה כנגד החורח השני, כי ישקול מילותיו בטרם ישמיעה ולמצער, יניח בפני בית
 19 המשפט תשתית עובדתית כלשהי לתמוך בטענתו זו.
 20

21 לצערי הרב, העלאת טענה בדבר סכנה לרציחת ילדים על ידי הורים הפכה לאחרונה לחזיון .18
 22 נפרץ בין כתלי בית המשפט. לא אחת בתי המשפט מתוודעים להורים הטוענים טענות קשות
 23 ומתרידות אלו כלפי ההורה השני מבלי למצמצמן ומבלי ליתן אות הדעת למשמעות הטענה.
 24 ניתן לנחש בנקל מה יחוש ההורה, כל הורה, אשר מוטחות כנגדו טענות מתרידות אלו, משל
 25 הוא, זומם לשלוח ידו ביקר לו מכל. אמנם, ולדאבון לב, חזינו ברציחות ילדים על ידי
 26 הוריהם ואין ספק כי ליבו של כל אדם, אשר דם זורם בעורקיו, נחמץ למשמע אירועים אלו.
 27 יחד עם זאת, יש להיזהר מזילות האירועים הטרגיים ואין להפוך את המטורף והיוצא מן
 28 הכלל, לנורמאלי ולברירת המחל.
 29

30 בכל הכבוד הראוי, הורה לא אמור להוכיח כי הוא לא מסוכן לילדיו. ברירת המחול, משפט .19
 31 הטבע ודרכו של כל הורה, באדם, בחיה ובעוף, לדאוג לילדיו, לשמור עליהם מכל משמר
 32 ולעשות הכל לשם שלומם, לפיכך, הורה אשר סבור כי ההורה השני חוטא לתפקידו ההורי
 33 וכי נשקפת לילד סכנה הימנו, עליו הראיה ועליו ההוכחה.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 38843-10-13

20. לשיטתני, זוהי זכותו הטבעית של כל ילד לחוות הורות טובה ומעשירה עם שני הוריו, ובכלל זה יש לאפשר לילד להיות בקשר גם בביתו של אב. ברירת המחדל הינה לאפשר הורות נטולת הגבלות על מי מההורים, אלא אם כן מובאת ראייה כי פעילות כלשהי אינה לטובת הילדים. הגישה לפיה הורה יאלץ להמציא "תעודות יושר" בכדי לזכות בלינת ילדיו אצלו, מן הראוי שתיעקר מהשיתוף ההורי. כל ילד, באשר הוא ילד, זכאי ללון ולשהות עם שני הוריו ולהיות חלק מחוויה מעשירה זו. דברים אלו נכתבו על ידי הן בעתירות של אב לקיום הסדרי ראייה (השווה: תמ"ש 12676-12-12, פורסם במאגרים) והן בעתירות של אב לקיום הסדרי ראייה (השווה: תמ"ש 55701-05-12, פורסם במאגרים).
21. אוסיף ואומר כי לכל ילד, שלו אב ואם, זכות להיות בקשר טוב ומיטיב הן עם האב והן עם האם. עסקינן בזכותו של הילד, זכות שניתן להגבילה אך ורק מנימוקים של טובת הילד ומחשש לפגיעה בטובת הילד. בכל אותם מקרים בהם אין חשש לפגיעה בטובת הילד, על בית המשפט לעשות כל שביכולתו על מנת להבטיח כי זכויותיו של הילד לקשר עם שני הוריו תישמרנה ותיושמנה בקפידה.
22. בתלכה הפסוקה הכירה בכך, ששמירה על קשר רצוף ומשמעותי של הילדים עם החורה הלא משמורן עולה בקנה אחד עם טובתו של הילד וחולמת את האינטרסים שלו. וכך בג"ץ 40/63 לורינץ נ' יושב ראש ההוצאה לפועל, פ"ד יז, 1709: "כשההורים חיים בנפרד והילד נמצא ברשות אחד מהם, טובתו היא – בהעדר נסיבות מיוחדות המחייבות אחרת – שיבקר ויבלה בבית ההורה האחר לעתים מזומנות" (שם, עמ' 1707).
- במאמרו של די"ר מוטי חיימי, "הסדרי מחייה של ילדים לאחר פרידה וגירושין: תובנות ממחקרים חדשים", (פורסם באתר פסקדין), מביא המתבר מסקנות ממחקרים, לאמור כי:
- "בקרבת משפחות שחוו פרידה וגירושין ללא היסטוריה של אלימות, לילדים בגילאי 4-6 שנים, שלנו לילה אחד או יותר אצל אביהם - הייתה הסתגלות פסיכולוגית וחברתית טובה יותר בהשוואה לילדים שלא זכו ללינות אצל האבות.
- על אף שלא היה קשר בין לינות בבית האב לבין ההסתגלות הפסיכולוגית בקרב הקבוצה של גילאי 0-3 שנים, ההורים דיווחו על פחות בעיות חברתיות ובעיות קשב בקרב ילדים למשפחות בהן היו לינות לילה, בהשוואה למשפחות שבהן לא היו לינות לילה. בקרב הילדים

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 38843-10-13

1 הצעירים הללו – לוח זמנים עקבי היה פרדיקטור חשוב בהסתגלות טובה
2 של הילדים."

3 בתמ"ש (ת"א) 87471/00 פלוני (קטין) נ' פלוני (פורסם בנבו), הובאה סקירה רחבה על
4 חשיבות דמותו של האב בחיי ילדיו, תוך מתן דוגמאות לשלל אירועים בחייו של קטין,
5 מילדותו ועד לבגרותו. מסקנות המחקרים שחובאו בפסק הדין הינן חד משמעיות והן
6 תומכות בקיומו של קשר תקין ורציף בין האב לבין ילדיו, לאמור:

7
8 "השפעת דמות האב על חיי-הקטין – משכילים אותנו אותם מחקרים –
9 רבת-משמעות היא. מדובר בהשפעה רחבה, שזרועותיה חובקות תחומים
10 שונים ומגוונים, מתמתחות ומגיעות מרגע הולדתו של הצאצא עד קצה-
11 חייו ואפילו נוגעות בעתיד ילדיו, יוצאי חלציו שטרם באו לעולם.
12 המחקרים בהם מדובר ובהם עוד נדון הרבו לבחון את ההשפעה שיש
13 לדמות האב על חיי הזכרים במשפחה דווקא..." (שם, עמ' 866).

14 ובהמשך: .24

15
16 "פארל בחן, בין-היתר, את הנושא של ילדים שגדלו בעקבות גירוש
17 הוריהם רק עם הורה אחד, ואת ההשפעה שהייתה לעובדה זו ולטיב
18 הקשר עם ההורה הלא-משמורן (האב) על הילדים. לטענתו, ככל שהאב
19 מעורב יותר בחיי-הקטין, כך הילד נפתח בקלות רבה יותר לסביבה, יוצר
20 קשרי-אמון ומכניס אנשים חדשים לחייו. לעומת זאת ילדים אשר אין
21 דמות אב בחייהם עשויים לפתח סימפטומים שונים המעידים על קשיים
22 נפשיים, כגמגום, הרטבה, סיוטי-לילה, עוינות-יתר כלפי מבוגרים ועוד.
23 מדובר בבעיות פסיכולוגיות שלובשות ופושטות צורות שונות ומשונות,
24 אבל בסיסן אחד." (שם, עמ' 869).

25 לאחר כל זאת, המסקנה המתבקשת הינה, כדלהלן: .25

26 "עולה מהמפורט לעיל כי קיומה או אי-קיומה של דמות אב בחיי-
27 הקטין, מיום היוולדו, עשוי להוות עבור הקטין "קרש-קפיצה" לחיים
28 עצמם, מיום לידתו ועד היותו הוא בעצמו הורה. קיומה של דמות האב
29 עשוי להוות תומך ומגן, בדיוק כשם שאי-קיומה עלול להוביל את
30 הקטין אל פי תהום ופחת."

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 38843-10-13

- 1 אף האמנה בדבר זכויות הילד 1989 (כתבי אמנה 1038 כרך 31 עמ' 221) (להלן – "האמנה") .26
 2 מכירה בחשיבות הקשר של ילד עם שני הוריו. האמנה, המסמך הבינלאומי המקיף והחשוב
 3 ביותר בתחום זכויות הילדים עד היום, שמהווה מקור משפטי מרכזי לעיגון זכויותיהם של
 4 ילדים ולעיגון חבות החורים והמדינה למימושן, קובעת בסעיפים 7-9 את זכותו של הילד
 5 להכיר את הוריו, להיות מטופל על ידם, לשמור על זהותו על קשרי משפחתו ולחיות בקשר
 6 עם שני הדמויות ההוריות שלו.
 7
 8 בהמשך לכל זאת, קובע סעיף 18 לאמנה כי: .27
 9
 10 "המדינות החברות יעשו כמיטב מאמציהן להבטיח הכרה בעקרון כי
 11 לשני ההורים אחריות משותפת לגידול והתפתחותו...".
- 12 בע"מ 1034/01 פלוני נ' אלמוני, דינים מחוזי 2002(3) 537, פרטה כבי' השופטת סביונה .28
 13 רוטלוי, מה כוללת טובת הילד:
 14 "כבר הודגש ע"י הרכב ביהמ"ש המחוזי בת"א, שבו נטלתי חלק, לא
 15 אחת, כי הזכות של ילדים לקשר עם שני ההורים הינה זכות בסיסית
 16 של קטינים המודגשת גם באמנה בדבר זכויות הילד... ואוסיף על כך כי
 17 במקביל לזכות זו של ילדים, מוטלת אחריות על ההורים לקיומו של
 18 קשר זה עם ההורה האחד, שכן אי קיום הקשר לא רק שפוגעת היא
 19 בעקרון טובת הילד, שהוא העקרון השולט בכל החלטה הקשורה
 20 בקטינים... (עמ' 26 לפסק הדין).
- 21 שמירה על קשר רצוף ומשמעותי של הילד עם ההורה הלא משמורן עולה בקנה אחד עם .29
 22 טובתו והולמת את האינטרסים שלו. מכאן האחריות לשמירת הקשר מוטלת על שני
 23 ההורים (השונה: ע"א 493/85 פדידה נ' פדידה, פי"ד לטנ(3) 579; מא (חי) 1626/93
 24 ליכטנרטיט נ' ליכטנרטיט (פורסם בנבו), אשר אושר ע"י בית המשפט העליון ברע"א
 25 2184/99 פלונית נ' אלמוני (פורסם בנבו)).
 26
 27 במקרה דנן, וכפי שפרטתי לעיל, טענותיה של האם ביוס לסכנה הנשקפת, לשיטתה, .30
 28 ממפגשים בין הילדה לבין האב נטענו כלאחר יד ומבלי שהאם תמכה זאת בכל ראייה ראויה
 29 לשמה אכן, בין ההורים שררה מתיחות טרם תחילת ההליכים, אולם מתיחות זאת, כך
 30 החתאם לראיות שהונחו בפני ובהתאם לדו"ח המומחה, התפוגגה לה ובעוד שהאב מנסה
 31 להמשיך בשגרת חייו, מתעקשת האם להמשיך ולאחוז בטענות שנס ליתן.
 32

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 38843-10-13

31. עוד מבקש אני להזכיר כי האם, ייתכן מתוך טקטיקה משפטית וייתכן מתוך חשש סובייקטיבי, עתרה כי בית המשפט לא יורה על הסדרי ראייה בין האב לבין הילדה, אלא לאחר הגשת תסקיר. מאחר וידוע כי העומס המוטל על פק"ס מביא לכך כי תסקירים מוגשים לביון המשפט לאחר חודשים, ולעיתים לאחר חודשים ארוכים מאד, ובנסיבות העניין מצאתי לנכון לקבוע כי היעדרות לדרישה זו של האם, תפגע בראש ובראשונה בילדה ובזכותה לקשר עם שני הוריה.

32. טוענת האם וטוענת ב"כ האם, כי יש להמתין עם הסדרי הראייה בין הילדה לבין האב עד לבירור שלל טענותיה של האם כלפי האב. באותה נשימה, יכולתי לקבוע כי יש להמתין עם הסדרי הראייה בין הילדה לבין האם עד לבירור שלל טענותיו של האב כלפי האם. קבלת גישתה זו של האם, הייתה יכולה להביא לתוצאה אבסורדית לפיה עד לבירור טענותיהם החדדיות של ההורים, לא היו נקבעים הסדרי ראייה בין הילדה לבין מי מהוריה, ומצב בלתי סביר זה הינו הוכחה נוספת לכך כי אין למנוע הסדרי ראייה עם הורה אחי"כ מובטת ראייה כי טובתו של הילד מחייב סטייה מברירת המחול, ולא להיפך.

ג' - סיכומם של דברים:

33. בשלב זה של הדיון, לא הוכיחה האם כלל ועיקר כי הסדרי ראייה בין האב לבין הילדה לא יהלמו את טובתה של הילדה. אמנם, האם טענה בהזדמנויות רבות כי היא איננה מבקשת לחבל בקשר שבין האב לבין הילדה, אולם ניכר היה כי דבריה אלו היו מן השפה אל החוץ. כאמור לעיל, האם חשפה את צמונות ליבה בפני בית המשפט, לאמור: **"אני חושבת שהסדרי ראייה של פעם בשבוע ללא לינה זה מספיק"** (ראה סעיף 14 לעיל), ובכך יצא המרצע מן השק. הסדרי ראייה בין אב לביתו, אחון לשבוע, ללא לינה, עשויים להלוט את רצונותיה של האם, אולם בין זאת לבין הלימת טובתה של הילדה, טפק רב בעיני אם יש ולו דבר מן המשותף.

34. כאמור לעיל, לאחר שנחשפתי לצדדים באופן בלתי אמצעי, בשים לה להתנהלותם הכללית בפני, בשים לב לעוצמת טענותיהם אל מול הראיות שהציגו בפני, אני בדעה כי, בשלב זה, לא הוכיחה האם הורותה עדיפה על הורותו של האב ולא הוכיחה כי טובתה של הילדה לשהות במחיצתה ולא במחיצתו של האב. בשלב זה, אני בדעה כי, לכל הפחות, הורותם של הצדדים שווה ויכולותיהם ההוריות שוות (ולפיכך דווקא שמירה על טובתה של הילדה מחייבת הסדרי ראייה נרחבים בינה לבין האב, לא משום שזוהי זכותו של האב, אלא משום שזוהי טובתה של הילדה).

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 38843-10-13

- 1 בשולי הדברים, אולם לא בשולי חשיבותם, מצאתי לנכון להעיר כי מן הראוי שהאם תפגים
 2 כי לילדה שני הורים, אם ואב וכי אין מדובר בקניינה האישי או בחפץ הנתון למשמורתה.
 3 בעוד האב דיבר על חשיבות הקשר בין האם לבין הילדה, והעלה על נס את היתרונות לילדה,
 4 לשיטתו, אם וככל שונהיה במשמורת משותפת, ודבריו נשמעו לבית המשפט אמניים,
 5 המשיכה האם לטעון כי על הילדה לפגוש באביה אחת לשבוע לכמה שעות.
 6
- 7 מאחר ובפני בית המשפט מונחת תביעת משמורת, מן הראוי להזכיר כי אחד מן השיקולים
 8 בפסיקת משמורת קטין הינו זהות ההורה המאפשר קשר תקין בין הילד לבין ההורה השני.
 9
- 10 אשר על כן, אני מורה כדלהלן: 36
- 11
- 12 א. הסדרי ראייה בין האב לבין הילדה יתקיימו בימים שני ורביעי ישירות מהמוסד
 13 החינוכי (גן / צהרון) עד למחרת היום, עת ישיב האב את הילדה ישירות למוסד
 14 החינוכי. בנוסף, יקבל האב את הילדה בכל סופ"ש לסירוגין, החל מיום שישי
 15 ישירות מהמוסד החינוכי ועד ליום ראשון, עת ישיב האב את הילדה ישירות למוסד
 16 החינוכי.
- 17
- 18 ב. הסדרי ראייה בחגים ובחופשות, בחלקים שווים כפי שיוסכם בין הצדדים. בלית
 19 הסכמה, הסדרים אלו ייקבעו על ידי בית המשפט.
- 20
- 21 ג. האם תשלם לאב את הסך של 2,000 ₪ בו נשא בעבור חוות הדעת.
 22
- 23 ד. לפני משורת הדין, ועל מנת של להגביר את הלהבות בין הצדדים, אינני עושה צו
 24 להוצאות.
 25
- 26 ניתן היום, חי' שבט תשע"ד, 09 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.

27
 28

יהורם שקד, שופט